

Soạn văn 8 Miêu tả và biểu cảm trong văn bản tự sự Phần I: Sự kết hợp các yếu tố kể, tả và biểu lộ tình cảm trong văn bản tự sự

Hướng dẫn trả lời các câu hỏi trang 117 bài Miêu tả biểu cảm trong văn tự sự phần 1 như sau:

Soạn Miêu tả và biểu cảm trong văn tự sự câu 1 phần 1

- Tôi thở hồng hộc, trán đẫm mồ hôi, ríu cả chân lại.
- Mẹ tôi không còm cõi.
- Gương mặt vẫn tươi sáng với đôi mắt trong và nước da mịn, làm nổi bật màu hồng của hai gò má.

* Các yếu tố biểu cảm có trong đoạn trích là :

- Hay tại sự sung sướng bỗng được trông nhìn và được ôm ấp cái hình hài máu mủ của mình mà mẹ tôi lại tươi đẹp như thuở còn sung túc.
- Những cảm giác ấm áp đã bao lâu mất đi bỗng lại mơn man khắp da thịt. Hơi quần áo và những hơi thở ở khuôn miệng xinh xắn nhai trầu phả ra lúc đó thơm tho lạ thường.
- Phải bé lại và lăn vào lòng một người mẹ... để bàn tay mẹ vuốt ve từ trán xuống cằm và gãi rôm ở sống lưng cho mới thấy người mẹ có một êm dịu vô cùng.

Các yếu tố trên không tách riêng mà đan xen vào nhau, vừa kể, vừa tả và biểu cảm. Có thể thấy trong đoạn văn sự đan xen đó :

- Về sự việc : tôi ngồi trên đệm xe.
- Tả : ùi áp ùi mẹ tôi, đầu ngả vào cánh tay mẹ tôi.
- Biểu cảm : Những cảm giác ấm áp đã bao lâu mất đi bỗng lại mơn man khắp da thịt.

Soạn văn bài Miêu tả và biểu cảm trong văn bản tự sự câu 2 phần 1

* Các yếu tố miêu tả có trong những câu :

Mẹ tôi vẫy tôi. Tôi chạy theo chiếc xe chở mẹ. Mẹ kéo tôi lên xe. Tôi òa khóc. Mẹ tôi khóc theo. Tôi ngồi bên mẹ, ngả đầu và cánh tay mẹ, quan sát gương mặt mẹ .

Nhận xét :

- Các yếu tố miêu tả và biểu cảm đã làm cho ý nghĩa truyện thêm sâu sắc.

- Nếu không có yếu tố miêu tả giúp cho việc kể lại cuộc gặp gỡ giữa hai mẹ con thì đoạn văn mất đi sự sinh động về màu sắc, hương vị, hình dáng, diện mạo của sự việc, nhân vật, hành động.
- Ở đây ta thấy yếu tố biểu cảm đã giúp người viết thể hiện rõ tình mẫu tử sâu nặng. Đoạn văn buộc người đọc phải xúc động, trân trọng, suy nghĩ trước sự việc và nhân vật.

Miêu tả và biểu cảm trong bài văn tự sự câu 3 phần 1

Nếu bỏ các yếu tố kể trong đoạn văn trên, chỉ để lại các câu miêu tả và biểu cảm thì đoạn văn không có cốt truyện. Ta biết cốt truyện là do sự việc và nhân vật cùng với các hành động tạo nên. Các yếu tố miêu tả và biểu cảm chỉ có thể bám vào sự việc và nhân vật mới phát triển được. Như vậy yếu tố kể người và sự việc trong văn tự sự là quan trọng.

Ngữ văn 8 Miêu tả và biểu cảm trong văn bản tự sự Phần II: Luyện tập

Xem ngay nội dung soạn bài miêu tả và biểu cảm trong văn bản tự sự lớp 8 phần 2 như sau:

Soạn văn 8 bài Miêu tả và biểu cảm trong văn bản tự sự câu 1 phần 2

* Tôi đi học: + Hằng năm cứ vào cuối thu, lá ngoài đường rụng nhiều.

+ Tôi quên thế nào được những cảm giác trong sáng ấy nảy nở trong lòng tôi như mấy cánh hoa tươi mỉm cười giữa bầu trời quang đãng... (Các em tìm thêm)

* Tức nước vỡ bờ. + Thằng Dần vục đầu vừa thổi vừa húp xoàn xoạt. Chị Dậu rón rén bưng một bát lớn đến chỗ chồng nằm

+ Thày em cố ngồi dậy húp ít cháo cho đỡ xót ruột

+ Rồi chị đón lấu cải Tiu ngồi xuống đó như có ý chờ xem chồng chị ăn có ngon miệng không.

*Lão Hạc. + Lão hút xong, đặt xe điều xuống, quay ra ngoài thở khói...

+ Sau một điệu thuốc lào, óc người ta tê dại đi trong nỗi mê nhẹ nhõm. Lão Hạc ngồi lặng lẽ, hưởng chút khoái lạc còn con ấy.

- Các đoạn văn trên có yếu tố miêu tả làm hiện ra trước mắt người đọc cảnh vật, sự việc và có tác động đến những câu văn biểu cảm, làm cho đoạn văn bật ra được ý nghĩa sâu sắc đầy hình tượng.

Soạn bài Miêu tả và biểu cảm trong văn tự sự câu 2 phần 2

Khác với mọi ngày, chiều nay em đi học về thấy cánh cửa nhà mở thật rộng. Qua hàng rào hoa dâm bụt em thấy trong nhà có một bóng người cao lớn đang đi lại... Em thắc mắc tự hỏi “ Ai đây nhỉ ?” và đi vội về... Vừa bước đến cửa thì một gương mặt thương nhớ hơn hai năm nay đối với em hiện ra làm em xúc động lặng người. Em vút cái cặp xuống, chạy ào đến ôm lấy thân hình vạm vỡ đầy sương gió và kêu lên : “ Ôi! bố “. Em hỏi bố trong lời nghẹn ngào: “Bố về bao giờ thế ?” và đôi dòng nước mắt trào ra. Bố em vừa cốc nhẹ lên đầu em, vừa nói : “ Con gái bố lớn

quá rồi”. Em vừa xoa đôi má rúm nắng, vừa hôn lên nước da ngăm đen mặn mòi nước biển ấy, thế rồi hai bố con bỗng nhiên cười rất to...